

Florin Vasilescu (1897-1958)

S-a nascut la Calarasi, Ialomita, la 3/15 aprilie 1897, ca fiu al profesorului de liceu de limba romana Constantin Vasilescu. A urmat scoala primara la Buzau, cursul inferior de liceu la „Unirea” din Focsani, iar cursul superior la liceul „Petru si Pavel” din Ploiesti. In anul 1915 intra la Facultatea de matematici a Universitatii din Bucuresti. Ca licean, apoi ca student, a colaborat la „*Gazeta matematica*”, unde a fost imediat remarcat. A participat la razboiul din 1916-1918 ca sublocotenent intr-o companie de aerostatie creata de misiunea generalului francez Berthelot.

In 1918 Florin Vasilescu isi trece licenta in matematici, la universitatea din Iasi. Demobilizat in mai 1918, el a functionat pentru scurt timp la Iasi ca asistent al profesoarei Vera Myller. Pentru a-si trece din nou licenta in matematici si pentru a-si pregati teza de doctorat in matematici, il gasim la Paris, la Sorbona.

Intre timp obtine o bursa si trece pe la universitatile germane pentru a studia noutatile din creatia matematica germana. Din Germania trece in Elvetia, unde studiaza unele aspecte ale vietii si operele lui Euler.

S-a reintors la Paris, alege pentru doctorat una din cele mai interesante si moderne noutati matematice pentru acel timp: *functiile multiforme de variabile reale*. Odata subiectul ales si un prim rezultat obtinut, face la Societatea de matematici a Frantei doua comunicari in 1925, cu titlul: *Sur les fonctions multiformes de variables reelles*. Teza de doctorat in matematici o sustine la 28 mai 1925, avand ca titlu: *Essai sur les fonctions multiformes de variables reelles*, obtinand din partea comisiei de examinare calificativul „tres honorables”.

Dupa sustinerea doctoratului, Vasilescu se intoarce in Romania, unde este numit asistent al profesorului Ermil A. Pangrati, la catedra de geometrie descriptiva la Universitatea din Bucuresti, Facultatea de stiinte. In aceasta calitate functioneaza pana la 1 octombrie 1926, cand a demisionat.

In toamna anului 1926 obtine bursa de studii la Paris si apoi bursa la Harvard SUA. Cu aceasta ocazie se imprietenește cu profesorul O.D. Kellogg, cu care colaboreaza la cateva memorii privind notiunea de *capacitate a unei multimi*. In SUA, in primul semestru al anului scolar 1928/1929 audiaza cursurile de matematici ale profesorilor Universitatii Harvard. In semestrul al II-lea trece la Rice Institute din Huston Texas in functia de conferentiar pentru un curs de studentii de la doctorat.

In vara anului 1930, Florin Vasiliu se intoarce in tara si este numit profesor titular de geometrie superioara si diferentia la Facultatea de stiinte a Universitatii din Cernauti. Deoarece nu a primit catedra de teoria functiilor de la Universitatea din Bucuresti, pleaca la Paris, si sub influenta sotiei sale care era de origine franceza, in mai 1932.

Prima insarcinare in invatamantul universitar francez a avut-o in calitate de conferentiar de matematici la Universitatea din Montpellier in anul 1937 si este titularizat in 1938, iar la 1 ianuarie este inaintat ca profesor fara catedra. De la Montpellier a trecut la Universitatea din Lille, unde a fost insarcinat cu catedra de mecanica rationala.

Intre anii 1943-1958 a functionat ca profesor fara catedra la Facultatea de stiinte a Universitatii din Rennes, tinand cursuri de mecanica fluidelor, precum si un curs special de

calcul simbolic, pe care l-a completat mereu cu dezvoltari privind teoria moderna a potentialului si utilizarea practica a functiilor de o variabila complexa, ocupandu-se in special de transformarile conforme.

In activitatea didactica, Florin Vasilescu a fost un conferentiar placut. In afara de insarcinarile didactice din Romania si Franta si conferintele tinute in 1928-1930 in SUA, in palmaresul sau sunt trecute multe prelegeri la Paris si Geneva, tratand despre cercetari personale in domeniul mecanicii fluidelor, aplicatii in fizica matematica, procesul prin recurenta transfinita. Din 1948 nu a mai publicat memorii de matematici.

Ca fire, era un om cu mult tact, politicos si manierat, un om deschis, amabil, totdeauna ajutandu-si nu numai prietenii si cunoscutii, ci si pe toti cei care-i solicitau servicii. Avea si o fire de artist. Avea o voce calda, de tenor, care te antrena printr-un repertoriu extrem de bogat si ales.

In 1956 s-a imbolnavit de astenie, fiind spitalizat, apoi odihnindu-se cateva luni. A revenit in invatamant. In dimineata zilei de 15 octombrie 1958, in timp ce era in vizita la un prieten a avut un acces cardiac in urma caruia a decedat. A fost inmormantat la Vienne-le-Chateau.

Opera matematica a lui Florin Vasilescu priveste domeniul analizei matematice, cel al mecanicii fluidelor si al teoriei elasticitatii si rezistentei materialelor. Are 45 de memorii publicate, precum si monografii, lucrari didactice si articole.

Opera de frunte in care, pe timpul sau nu a avut rival stiintific, este aceea realizata in domeniul *teoriei potentialului*.